

TAMMERFORS NYHETER.

N:o 198.

Onsdagen den 27 December.

1911.

Enda svenskspråkiga tidning i Tavastland.

Tidningen utkommer hvarje hällfri måndag, onsdag, fredag och lördag och utdelas efter kl. 5 e. m.

Prenumerationspris: för helt år 9 mk, halft år 4:50, för ett kvartal 2:25 och för en månad 80 p., inklusive hembärning. — Vid prenumeration å postanstalterna tillkomma postafgifterna.

Lösnummerpriset 10 penni.

Prenumeration mottages i tryckeriet, å postkontoret och hos handl. K. Lindgren Tavastgatan 10, Lyytikäins Bokhandel.

Ansvarig utgifvare:

Leo Holmberg.

Redaktionen träffas säkrast utgifningsdagar kl. 10 f. m.—4 e. m. tisd. och torsdagar 3—5 e. m. Tel. 619.

Tryckeri och Annonsskontor: Köpmansgatan 20 (midtemot Alexanders kyrkan), Telef. 409

Annonsskontoret hålles öppet söckendagar kl. 8 f. m.—6 e. m.

Annonser mottagas å utgifningsdagen icke efter kl. 10 f. m.

Annonsspris: 7 efter och 9 p. före texten per m.m.

Om priset för stående annonser bör öfverenskommelse ske i annonskontoret.

A. B. T:ors Nyheters tryck.

Ur dagskrönikan.

De många och långa tyska Nick Carterromanernas fader, den bekanta skriftställaren Karl May, är nu åter invecklad i en process rörande sin moralitet och sitt förflutna. Han har nämligen för andra gången stämt sekreteraren N. Lebius, emedan denne i ett bref till hans fränskilda fru, operasångerskan von Scheidt, kallat honom en „född förbrytare”. Samma sak behandlades af domstolen i Charlottenburg i april 1910, då med det resultatet att Lebius frikändes dels emedan det lyckats honom att bevisa sanningen af sitt påstående, dels af andra formella skäl. Vid förhandlingarna tilldrog sig då en mera ovanlig episod. Rätten hade redan dragit sig tillbaka för att hålla öfverläggning med anledning af de vittnesmål som förelågo och som gingo ut på att May flere gånger varit straffad, att han som pojke under längre perioder idkat rövvarlif i sin hemtrakts skogar och att han gjort sig skyldig till litterär stöld. Då rätten återvändt till sessionssalen skulle ordföranden just till att afkunna domen som bör anses giltig. Den anklagade dömes till 5 marks böter, då den åklagades försvarsadvokat afbröt förhandlingarna och protesterade mot detta tillvägagångssätt. Han hade hittills blott gjort några anmärkningar rörande vittnesmålen, men något tal i själfva saken hade han ej fått hålla. Afkunnandet af domen uppsköts därför, försvarsadvokaten höll sitt tal och — rätten frikände den anklagade.

I den nya processen häfdar emellertid Karl Mays ombud att det är den först afkunnade domen som bör anses giltig. Lebius' försvarare kommer att framlägga bevis för att redan Karl Mays mor, som till yrket var barnmorska, visade anlag för tjufaktighet, att May som gymnasist blifvit relegerad för stölder och att han i Dresden begått ganska omfattande förskingringar. Dessutom kommer den kände kriminalpsykologen, staatsanwalt Wulfen att vittna att May, enligt hans mening, verkligen är en „född förbrytare”. Slutligen kommer vittnesmål rörande Mays litterära stölder att afläggas af benediktinerpatern Pöllman, och prof. Schaumann kommer att intyga, att May, som städse utgifvit sig för att icke blott behärska en mängd främmande språk, utan äfven flera indiandialekter, i själfva verket icke kan tala något annat språk än tyska. Det ser sålunda knappast ut som om den nya processen skulle bli ägnad att rehalibitera Karl Mays fläckade ära.

S. 3